

**Chương 513: Thảm Hoạ Cổng (49) - Tài Năng Của
Harriet de Saint-Owan**
(Số từ: 3081)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

12:37 PM 04/08/2023

Tin tức về người Anh hùng, Ellen Artorius, đánh thức một sức mạnh mới đã lan truyền trong lực lượng đồng minh.

Tất cả những ai chứng kiến cách cô ấy dọn đường cho lực lượng chính bằng cách tiêu diệt những con quái vật ở tiền tuyến đều kinh ngạc.

Một làn sóng lửa khổng lồ bùng lên từ Áo choàng Thần Mặt Trời của cô và thiêu rụi lũ quái vật thành tro.

Những con yếu hơn bị thiêu rụi ngay lập tức, trong khi những con mạnh hơn bị chém bởi Thánh Kiếm Hư Không có thể cắt đứt bất cứ thứ gì của cô ấy.

Cô ấy giống như thảm phán của Mặt trời và Mặt trăng, tự mình quét sạch lũ quái vật.

Nhưng ngọn lửa dữ dội từ Áo choàng Thần Mặt Trời của cô ấy không tha cho bất cứ ai, bạn bè hay kẻ thù.

Vì vậy, không ai có thể can thiệp vào cô ấy ở giữa chiến trường nơi cô ấy chiến đấu một mình.

Hầu hết các lực lượng đồng minh được khuyến khích bởi sức mạnh gia tăng của cô ấy.

Nhưng không phải ai cũng cảm thấy như vậy.

Những người biết Ellen từ Temple đã cảm thấy có điều gì đó không ổn với vẻ ngoài của cô ấy.

Cô ấy luôn im lặng, nhưng bây giờ cô ấy hầu như không nói gì cả.

Đôi mắt cô thờ ơ và không tập trung, và đôi khi cô ấy lảo đảo những điều kỳ lạ trong khi ôm đầu.

Sau khi hành quân, họ lại dựng trại.

Hoàng đế Bertus và các Tổng Giám mục của Ngũ Đại Thần Giáo đã đến kiểm tra trại.

Họ nói rằng đó là để nâng cao tinh thần của các lực lượng đồng minh và các Thánh Hiệp sĩ, nhưng họ có mục đích khác.

Họ đã nghe Saviolin Tana nói rằng Ellen Artorius đang hành động kỳ lạ, và họ muốn tận mắt chứng kiến.

Bên trong lều của Ellen Artorius.

“Ellen.”

“...Vâng.”

Hoàng đế Bertus cảm thấy khó chịu khi nhìn vào tình trạng của Ellen.

Anh ngồi đối diện với cô và nhìn chăm chăm vào đôi mắt vô hồn của cô.

Saviolin Tana đứng bên cạnh anh ta với tư cách là người bảo vệ.

Ellen đã đánh thức một sức mạnh mới mà trước đây cô không thể sử dụng.

Nhưng cùng với sức mạnh của mình, cô cũng phải đối mặt với một vấn đề nghiêm trọng.

“Cậu có bị đau ở đâu không?”

“... ”

Mọi người biết Ellen đều hỏi cô ấy về tình trạng của cô ấy. Hỏi xem cô ấy có cảm thấy đau không hay cô ấy có ổn không.

Nhưng lần nào cũng vậy, Ellen chỉ lắc đầu.

Cô ấy chỉ nói rằng mình mệt mỏi trong khi nhìn xung quanh với đôi mắt mờ, cố gắng phân biệt xung quanh.

Ellen quan sát thấy Hoàng đế Bertus và Saviolin Tana đứng bên cạnh mình.

"Cách đây một thời gian... tôi đã gặp Reinhardt."

Ellen vẫn giữ được ý thức về bản thân.

Hoàng đế Bertus và Saviolin Tana đã biết sự thật về sự cố Cánh cổng.

Vì vậy, Ellen quyết định chia sẻ kinh nghiệm của mình với họ.

Reinhardt đang cận kề cái chết, và cô ấy đã gánh trên vai anh ấy.

Sau khi phác thảo ngắn gọn tình hình, Bertus và Tana bị sốc.

Đó là một hiện tượng được kích hoạt bởi số lượng người chết quá nhiều. Nó đã tấn công Reinhardt, và Ellen đã thừa hưởng nó.

Trong điều kiện như vậy, trạng thái tinh thần của Ellen không thể ổn định.

"Tôi không có lựa chọn nào khác... Tôi cần phải làm điều đó. Đó là điều tôi tin tưởng."

"..."

"..."

Ellen lơ đãng lẩm bẩm, tâm trí gần như biến mất, rằng cô phải cứu Reinhardt.

Cả Bertus và Tana đều không thể phủ nhận hành động của cô ấy là liều lĩnh.

Tuy nhiên, họ cũng hiểu mong muốn giải cứu Reinhardt của Ellen trong tình thế khó khăn đó.

"Cái tôi của tôi có thể sẽ biến mất dần dần. Nhưng, tôi sẽ không làm tổn thương bất cứ ai... nhất định."

Ngay cả khi bản ngã của cô ấy biến mất, nuôi dưỡng lòng căm thù đối với Ma vương, cô ấy sẽ không làm hại con người. Cô ấy sẽ trở thành một con rối chỉ còn lại sự thù hận dành cho Ma vương.

Ellen đã bí mật gặp Reinhardt, không phải để thông báo cho Bertus và Tana, mà vì một mục đích khác.

Giờ cô đã giải phóng sức mạnh thực sự của Lapelt, Ellen đã trở nên mạnh mẽ hơn.

"Vì vậy, khi Sự cố Cánh cổng được giải quyết hoàn toàn... xin hãy kết liễu cuộc đời tôi..."

Một khi Sự cố Cánh cổng kết thúc, chắc chắn rằng Ellen, không có cái tôi của mình, sẽ cố gắng giết Ma vương.

"Trước khi tôi cố giết Reinhardt..."

Vì vậy, cô yêu cầu họ kết liễu cuộc đời mình sau khi nhiệm vụ của cô hoàn thành.

Ellen nài nỉ Tana và Bertus.

"Cái này là cái gì?"

" ... "

*Rầm!

Theo công thức của Harriet, Lucynil đã tạo ra một hỗn hợp [giả kim thuật].

Sau khi uống nó, Liana liên tiếp triệu hồi ba cơn lốc xoáy bên bờ biển.

Họ không thể xác định liệu điều đó có đúng hay không, nhưng dường như không có gì hiệu quả hơn để phát huy khả năng của cô ấy.

Tất nhiên rồi.

" ... "

Chứng kiến làn da nhợt nhạt và thiếu sức sống của Liana vô cùng đau đớn.

"Hãy sử dụng nó chỉ khi thực sự cần thiết."

"Tôi đoán vậy..."

Khi Lucynil nói, Liana chậm rãi gật đầu đồng ý.

Thuốc mạnh nhưng cực kỳ nguy hiểm.

Mặc dù tôi không còn cần phải kích động Liana giải phóng sức mạnh của cô ấy nữa.

Bằng cách nào đó.

Vẻ ngoài của Liana có vẻ kiệt quệ kinh khủng.

Ở một số khía cạnh, có vẻ như cô ấy đang nhận hình phạt thích đáng.

Bất chấp điều đó, có một điều chắc chắn.

Liana, sau khi uống thuốc gây trầm cảm, đã trở nên vô địch.

Loại thuốc mà Liana uống có tác dụng không thể phủ nhận.

Nó thậm chí có thể được coi là một loại thuốc?

Không phải là một loại thuốc nâng cao tâm trạng, mà là một loại thuốc làm giảm tâm trạng.

Một chất có tác dụng ngược vẫn có thể được coi là một loại thuốc?

Không, có lẽ sẽ phù hợp hơn nếu gọi nó là thuốc vì tác dụng của nó phù hợp với chính cái tên đó.

Mặc dù không có tác dụng phụ, nhưng hiệu lực của thuốc cũng không khác mấy so với tác dụng phụ nên không thể dùng thường xuyên.

Thuốc càng được sử dụng nhiều thì tác dụng của nó càng ảnh hưởng đến người dùng.

Đó là lý do tại sao Harriet cảnh báo không nên lạm dụng.

Liana tập trung vào những lời của Harriet, không phải về việc tránh sử dụng quá mức, mà là sẽ không có tác dụng phụ nào ngoài tác dụng dự kiến của thuốc.

Ngay cả khi không có sự giám sát của tôi, Liana đã luyện tập trên một hòn đảo hoang với Lucynil, cố gắng khám phá mức độ sức mạnh của cô ấy.

Sự phát triển tài năng của cô ấy tăng tốc, nhưng nó có thực sự mang lại lợi ích không?

Liana đang tự hành hạ mình.

Quá trình tuyển chọn Olivia và những ma cà rồng ưu tú, cũng như quá trình chuẩn bị cho chiến tranh, diễn ra suôn sẻ.

Khoảnh khắc chúng tôi tham gia, cuộc tiến công của quân đội sẽ nhanh hơn và tốc độ giải quyết Sự cố Cổng cũng sẽ nhanh hơn.

Trong khi đó, ngoài công tác chuẩn bị chiến tranh, các nhiệm vụ khác lần lượt được triển khai.

Chiến đấu với Ellen trong giấc mơ của tôi vẫn tiếp diễn mỗi ngày.

Tuy nhiên, nó đã không diễn ra tốt đẹp.

Chiến đấu mà không có ý định làm hại Ellen thực sự khiến tôi gặp bất lợi.

Hơn nữa, Thánh Kiếm Hư Không Lament sẽ cắt xuyên bất cứ thứ gì nó chạm vào, ngoại trừ Thánh tích.

Mặc dù tôi đã đạt được Master Class, nhưng khả năng tổng thể của tôi vẫn còn thiếu và tôi chưa được chuẩn bị đầy đủ để chiến đấu.

Tôi đã phải chịu đựng thất bại mà đỉnh điểm là cái chết của tôi, 100/100 lần.

Nỗi đau trải qua trong giấc mơ vào lúc chết chỉ là một sự bất tiện thêm vào.

"Đã xong chưa?"

"Ừm. Nó không khó đến thế đâu."

Tôi đứng đó, kinh ngạc, nhìn chăm chăm vào đài tưởng niệm màu trắng thay thế đài phun nước trung tâm ở quảng trường Lazark.

Những người ngoài cuộc sẽ bối rối trước sự xuất hiện đột ngột của đài tưởng niệm, nhưng họ không biết nó thực sự là gì.

Bên cạnh tôi là Harriet và Airi.

"Khả năng của cô với tư cách là một học giả thực sự đáng chú ý... Tôi càng khám phá ra nhiều điều về nó."

"Là, vậy sao..."

Không quen được khen ngợi, Harriet đỏ mặt trước những lời của Airi.

Đài tưởng niệm trong mơ.

Harriet không chỉ thành công trong việc giải mã giấc mơ ma thuật, mà cô còn nhanh chóng biến nó thành một cổ vật.

Bằng cách nào đó, cô ấy đã dành vài ngày qua để viết nguệch ngoạc trong ghi chú nghiên cứu của mình, và có vẻ như cô ấy đang làm việc để tạo ra thứ này.

"Đầu tiên, chúng ta sẽ thử nghiệm nó, và nếu nó có vẻ hiệu quả, chúng ta sẽ xem xét cài đặt thêm ở các khu vực khác."

"Nghe hay đấy."

Mặc dù có một giấc ngủ ngon dường như không quan trọng trong giai đoạn này, nhưng tôi tin rằng Tượng Giấc Mơ, có khả năng xua đuổi những cơn ác mộng khủng khiếp, chắc chắn sẽ mang lại lợi ích cho mọi người.

Nói một cách chính xác, ma thuật can thiệp vào giấc mơ không phải là ma thuật mà là một khả năng độc nhất chỉ có duy nhất Succubi sở hữu.

Tài năng của Harriet trong việc diễn giải lại điều đó như ma thuật và biến nó thành một cỗ vật đã vượt qua khả năng của hầu hết các Archmage.

Tài năng của Harriet đã phát triển đáng kể kể từ năm nhất của cô ấy, khiến cho thành tích như vậy trở nên khả thi.

Từ một thần đồng với tài năng [Ma pháp] vĩ đại nhất trong lịch sử, cô đã đủ trưởng thành để phát huy hết khả năng của mình.

Trớ trêu thay, chính nhờ có Charlotte mà Harriet mới có thể phát triển các tạo tác nhanh như vậy.

Khi Harriet phải hỗ trợ tôi và làm thư ký, cô ấy không có thời gian cho những nỗ lực cá nhân của mình.

Tuy nhiên, vì Charlotte đã hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ của mình mà không cần phải làm thư ký nên Harriet hoàn toàn có thể dành thời gian cho những dự án mà cô ấy mong muốn.

Nó cảm thấy kỳ lạ.

Điều tích cực là Harriet có thể hoàn toàn tập trung vào nghiên cứu của mình.

Cũng có lợi là Charlotte đã đảm nhận nhiệm vụ của tôi và thực hiện chúng tốt hơn tôi từng làm.

Tuy nhiên, nhận ra rằng tôi đã vô tình làm mất quá nhiều thời gian của Harriet khiến tôi cảm thấy hơi...

Làm thế nào tôi nên dùng cụm từ đó?

Một cảm giác tội lỗi, có lẽ.

"..."

"Chuyện gì vậy?"

Đêm đó, khi tôi ngồi trên giường sau khi chuẩn bị đi ngủ, Harriet nghiêng đầu, nhận thấy sự im lặng của tôi.

"...Hửm?"

"Anh có điên không?"

"Không hoàn toàn không."

"...Anh có vẻ buồn bực."

Tôi không nghĩ rằng mình đã có bất kỳ dấu hiệu khó chịu nào, và không có lý do gì để tức giận. Trên thực tế, lẽ ra tôi nên hài lòng vì đề xuất của mình được thực hiện nhanh như vậy, hơn là bực bội.

Bất chấp sự phủ nhận của tôi, Harriet nhìn tôi chăm chú.

Nghĩ về nó...

Kể từ khi tôi lật đổ chính phủ của Edina, Harriet và tôi đã dành nhiều thời gian nhất cho nhau.

Kết quả là Harriet trở nên rất nhạy cảm với những thay đổi tâm trạng của tôi.

Nói cách khác, tôi không thể lừa dối Harriet, cho dù tôi có thể lừa dối bất kỳ ai khác.

Cuối cùng, tôi thở dài dưới cái nhìn kiên định của cô ấy.

“Anh chỉ nghĩ rằng có lẽ anh đã sử dụng quá nhiều thời gian của em.”

"Thời gian của em...?"

"Bây giờ anh nghĩ về nó, với mức độ tập trung của em, em có thể đã làm được nhiều hơn thế. Nếu anh có thể xử lý các công việc quốc gia một mình, em có thể đã làm những việc khác. Những điều sáng tạo và tiến bộ hơn... Em có thể đã theo đuổi một cái gì đó độc đáo cho riêng mình."

Harriet sở hữu quá nhiều tài năng để chỉ đơn giản là thư ký của tôi.

Tuy nhiên, những người khác xung quanh tôi đều bận rộn với nhiệm vụ của riêng họ. Mặc dù Harriet miễn cưỡng trở thành thư ký của tôi, nhưng không thể phủ nhận rằng cô ấy là một tài năng đặc biệt và không thể thay thế.

Nếu Harriet không phải là thư ký của tôi và tập trung vào nghiên cứu của cô ấy, cô ấy có thể đã đạt được những điều lớn lao hơn chỉ có trong khả năng của mình.

Giá như tôi đã có nhiều khả năng hơn.

Bây giờ Charlotte, người chắc chắn phù hợp với công việc cai trị hơn tôi, đã tiếp quản, tôi không thể không suy nghĩ về những gì tôi có thể đạt được nhưng đã không đạt được trong khoảng thời gian đã trôi qua.

"Đợi đã... Đó có phải là điều đang làm phiền anh không?"

"Đó là một lo lắng hơi ngu ngốc, nhưng anh không thể không nghĩ về nó."

Khi tôi thở dài, Harriet nở một nụ cười gượng gạo.

"À... Hừm..."

Harriet ngồi trên giường, trầm ngâm suy nghĩ.

"Em không chắc mình có thể làm được gì nếu đảm nhận một vai trò khác... Thành thật mà nói, em không biết. Em cũng bận rộn, giống như anh."

"..."

"Tuy nhiên, em trân trọng nó."

Harriet nhìn tôi khi cô ấy nói.

"Em trân trọng thời gian gần gũi với anh."

"...Thật sao?"

Lời nói của cô ấy khiến tôi không nói nên lời.

Tôi thấy khó nhìn thẳng vào mặt Harriet.

"Ngay cả khi em có thể làm được điều gì đó khác, thì những thành tựu mà chúng ta đã cùng nhau đạt được

không bị phủ nhận. Ngay cả khi Charlotte có thể làm những gì chúng ta đã làm nhanh hơn và tốt hơn, chúng ta không thể nói rằng những gì chúng ta đã đạt được là vô nghĩa."

"...Em nói đúng."

Thật vậy, đó là sự thật.

Tại một số thời điểm, tuổi tác dường như mất đi tầm quan trọng của nó.

Đến một lúc nào đó, tôi bắt đầu phụ thuộc quá nhiều vào những người xung quanh, và ở một khía cạnh nào đó, những người khác hiểu biết hơn tôi.

Có điều gì đó về việc nghe những điều thú vị.

Những lời dễ chịu có thể không có nhiều trọng lượng, nhưng mọi người cần chúng.

Harriet đã luôn ở bên cạnh tôi, và cô ấy vẫn vậy.

Đó là lý do tại sao cô ấy tuyên bố rằng chúng tôi đã tận hưởng thời gian bên nhau.

Bỏ qua hiệu quả thực tế và các khả năng thay thế.

Tôi cũng thực sự trân trọng nó.

Tại một thời điểm nào đó, Harriet đã trở nên hết lòng vì tôi.

Cô ấy thực sự đã cố gắng cung cấp cho tôi tất cả mọi thứ.

Sau khi nói xong, Harriet quay lại viết nhật ký nghiên cứu của mình.

Mặc dù cô ấy không còn cần làm thư ký cho tôi nữa, nhưng Harriet vẫn bận rộn.

Cô tiếp tục tìm kiếm nhiệm vụ.

"Tuy nhiên, đừng cố gắng quá sức. Còn nhiều việc phải làm không?"

"Em tin rằng mình nên theo dõi Tượng Giác Mơ. Còn rất nhiều công việc khác nữa."

"Công việc khác?"

"Em đang học các kỹ thuật [Thao túng Linh hồn] từ Chúa tể của Wednesday."

Kỹ thuật [Thao túng linh hồn].

Giữa mọi thứ, cô ấy bất ngờ bắt đầu học các kỹ thuật [Thao túng linh hồn] từ Lucynil? Thấy vẻ mặt bối rối của tôi, Harriet nở một nụ cười buồn.

"Chúng ta cần tìm cách đưa Ellen trở lại."

"Ah..."

Những lời nói của cô ấy để lại cho tôi một cảm giác nghẹt thở.

"Em không có thời gian, vì vậy em đã dùng đến phương pháp này. Có thể có một cách khác."

" ... "

"Em sẽ không quên rằng Ellen đã gánh chịu mọi thứ."

Harriet tiếp tục viết trong tạp chí nghiên cứu của mình.

"Ellen cũng là bạn của em, anh biết đấy."

Không phải Antirianus đã đề nghị với Ellen rằng cô ấy nên đảm nhận mọi việc; đó là Harriet.

Ellen cũng là bạn của Harriet.

Tôi đã bỏ qua sự thật đơn giản này quá lâu.

Sau khi viết nhật ký nghiên cứu một lúc, Harriet đột nhiên nhìn chăm chăm vào tôi.

"Cho nên, đừng cố gắng cảm ơn em."

"Vâng...?"

"Bởi vì nếu anh làm thế, em sẽ cảm thấy bị tổn thương."

Trước những lời của Harriet, tôi thấy mình không nói nên lời và không thể trả lời.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG
HỘ TÔI QUA:

BIDV

VIETQR

NGUYEN TIEN LUC

69110000814828

BIDV-CN Đồng Tháp

mo

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading